

K 7/M 45

120000868845

Община Русе
Министерство
на културата

49.
МЕЖДУНАРОДЕН
ФЕСТИВАЛ
14 - 29.03.2009
РУСЕ
БЪЛГАРИЯ

Член на
Европейската
асоциация
на фестивалите

Member of
the European
Festivals
Association

МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ

49.
INTERNATIONAL
FESTIVAL
14 - 29.03.2009
RUSE
BULGARIA

Ruse Municipality
Ministry of Culture

ibank
Инвестбанк|АД

УОББ
A Member of NBO Group

V L
M45

ОБЩИНА РУСЕ
МИНИСТЕРСТВО НА КУЛТУРАТА

49. МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ
МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ
Член на Европейската асоциация
на фестивалите

Музика за трима

СВЕТЛИН РУСЕВ *цигулка*

ФРАНСОА САЛК *виолончело*

ЕЛЕНА РОЗАНОВА *пиано*

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"

120000868845

15. 03 неделя, 19 ч.
Зала *Доходно здание*

448 236

ibank
Инвестбанк|ад

ОББ
A Member of NBG Group

vivatel — 6Tk

СВА

ПРОГРАМА

.I.

МОРИС РАВЕЛ

(1875–1937)

Клавирно трио, ла минор

1914

Moderate

Pantom, assez vif

Passacaille, tres large

Final, anime

.II.

СЕРГЕЙ РАХМАНИНОВ

(1873–1943)

Клавирно трио №2, оп. 9, ре минор

1893

Moderato. Allegro moderato

Quasi variazioni

Allegro risoluto

Триото, посветено на Андре Жедалж, е единствената крупна творба, написана от **Морис Равел** във военните години. Развълнуваната, елегична музика на първата част, изпълнена с дълбок размисъл, живото скерцо-интермеция с ритми на народни танци, скръбната песен – пасакалия и симфонично звучащият финал се обединяват в един лиричен образ, чист и освободен от театралност и лъжлив патос.

Музиката буквално е пронизана от интонациите на баския фолклор, от неговите сложни неравностепенни размери и необичаен лагов колорит. *За нас, баските* – казва Равел, *песента и танцът са като хляба и съня.*

Елементите на народната музика, строгата класичност на архитектурата и задушевността, се съчетават с елегантно изискана хармония и полифонично майсторство, със свежест и красота на тематизма, а индивидуалната трактовка на инструменталния състав предизвиква усещане за симфонична звучност.

На 25 октомври 1893 умира П. И. Чайковски. В деня на неговата смърт **Сергей Рахманинов** започва да пише мащабно произведение за пиано, цигулка и виолончело, озаглавено *Елегично трио. В памет на великия художник*. За 50-те дни, в които създава своето трио, 20-годишният композитор пише: *Аз работих, работих силно, акуратно и упорито. Тази творба бе едно съчинение за смъртта на великия художник. Всички мои помисли, чувства и сили принадлежаха на тази песен. И аз, както се казва в един мой романс, през цялото време тъгувах и душата ми беше болна.*

Главната тема на първата част рисува многопланова картина на погребално шествие, изградена върху два компонента – тежка стъпка на масов траурен марш в пианото и солово-диалогична мелодия в цигулката и виолончелото. Звукът на пианото възпроизвежда не *оркестров*, а *камбанно-хоров* погребален марш, а соловият ламентозен диалог на струнните оформя образа на тъга и самота. Изходен тематичен елемент за втората тема в доста свободно трактуваната сонатна форма е кратък напев в диалозона на скръбна минорна терца. Приглушеният, но напрегнат диалог на пианото и виолончелото се съпровожда от *pizzicato* в цигулката като странно

тайнствено шумолене. Постепенно лиричната тема се преосмисля в масово-епичен план и се подлага на интензивно драматично развитие, в чиято кулминация се раздава величествен камбанен звън и в пианото звучи мъжествено-суровия вариант на заупокойната молитва *Вечна памет*. В центъра на разработката е поместен съзерцателен, лиричен епизод, а репризата е лиризирана, обвита сякаш в лека мъгла.

Втората част, подобно на триото на Чайковски, е наречена *Quasi variazioni*. Песенно-хоралната тема създава образ на мечтателно-отчуждена нощна тишина с архаичен оттенък. Първата вариация е пронизана от смутно безпокойство, а в останалите седем причудливо и контрастно се редуват жанрови образи, интермедии и свободни импровизации.

След заключителната вариация – ноктюрно, енергично встъпва краткият финал. Той всъщност е заменен от голямо встъпление към траурната кода – епизод, изградена върху първата тема на първата част – възвръщайки се, картината на масовото траурно шествие с трагедийна величавост отстранява отчаянието.

Светлин Русев е роден през 1976 в Русе. Започва да свири на цигулка на петгодишна възраст в Националното училище по изкуствата *Проф. Веселин Стоянов* – Русе. През 1991 постъпва във *Висшата национална консерватория за музика и танц* в Париж, в класа на Ж. Пуле, Д. Ерлих и Ж. Ж. Канторов. През 1994 журито на фестивала на *Висшата национална консерватория за музика и танц* единодушно го награждава с Първа награда за цигулка и Първа награда за камерна музика.

Носител е на множество международни награди, най-престижните сред които са от конкурсите в Индианаполис, Мелбърн и големият международен конкурс *М. Лонг – Ж. Тибо*. През 2001 е награден с Големата награда, Специалната награда на публиката и Специалната награда за най-добра интерпретация на концерт от Й. С. Бах на Първия международен музикален конкурс в Сендай, Япония. По време на изложбата *Museum* в Кан през 2000 е определен за *Класическо откровение* на асоциацията *Агами*, а през 2001 е избран за спонсорство от Корпоративната фондация на *Natexis-Banques Populaires*.

Солист е на редица оркестри в САЩ, Латинска Америка, Азия и Европа, работи с диригенти от класата на Л. Флайшер, Й. Менухин, Ю. Тояма, М. Яновски, Р. Лепърг, Д. Акселрод, Ари ван Беек, Ф. К. Рот, Ж. Ж. Канторов, Мунг-Вун Чунг. Като особено търсен партньор в камерната музика работи с имена като Мунг-Вун Чунг, Ж. М. Луизага, Ф. Касар, Е. льо Саж, А. Таместит, В. Менделсон, К. Филипс, П. Майер, Ф. Бернолд.

Редовно е канен за участия на музикални фестивали, сред които *Габриел Форе*, фестивалът на *Radio Франс* в Монпелие, *La Chaise-Dieu, Sully-sur-Loire, L'Empéri*, фестивалът в Кумо, Финландия, *Festival de la Vézère, de l'Orangerie* в Сошо и *La Roque d'Anthéron*. Съорганизатор е на фестивала *Les Classiques de Val d'Isère*.

Член е на триото Русев-Салк-Розанова и на ансамбъл *Тангисимо*. След високооценения запис с пианистката Елена Розанова, посветен на Панчо Владигеров, Светлин Русев записва *Concerto Funebre* от К. А. Хартман с оркестъра на Оверн, под диригентството на Ари ван Беек.

От 2000 до 2005 е концертмайстор на оркестъра на Оверн, а от 2005 е назначен за концертмайстор на Филхармоничния оркестър на *Radio Франс*. От 2007 е и главен гостуващ концертмайстор на Филхармоничния оркестър на Сеул.

Светлин Русев е удостоен с наградата *Музикант на годината* и със специалната награда *Кристална лира* за големите си постижения през сезон 2006 – 2007. От септември 2008 е професор по цигулка във Висшата национална консерватория за музика и танц в Париж.

Франсоа Салк е признат за един от най-впечатляващите челести от своята генерация. Завършва *Висшата национална консерватория за музика и танц* в Париж и става магистър по музика в Университета в Йейл – САЩ. Носител е на престижни награди от международни конкурси в Лозана (I награда), Женева (II награда), ARD – Мюнхен, *Чайковски* – Москва, на шест първи награди от международни конкурси в САЩ, на I награда от международния конкурс *Homage to Paul Tortelier and Maurice Gendron* и на наградата *Пиер Фурние*.

Свирил е като солист в камерни формации в над четиридесет страни, с артисти като Ж. К. Пенетиер, Б. Анжере, А. Таро, М. Портал, П. Майер, Е. Паю, И. Голан, Р. Капюшон, П. Амоуал, Б. Дъглас, Г. Шахам и др.

Бил е солист на Мюнхенския радиооркестър, Радиооркестъра на Романска Швейцария, Московския камерен оркестър, Санкт-Петербуржската *Камерата*, Балтийския камерен оркестър, Филхармоничния оркестър на Монако, Берлинската филхармония и на редица френски оркестри.

Неговите записи за *BMG RCA*, *Arion* или *Lyrinx* с пианистите Ерик льо Саж и Александър Таро получават висока оценка и много награди.

Основава *Парижки виолончелов ансамбъл*, в който все още е главен солист, а в продължение на 5 години е член на световноизвестния френски струнен квартет *Изаи*, с които изнася над 400 концерта и записва седем компактдиска.

В момента Франсоа Салк е преподавател във Висшата национална консерватория за музика и танц в Париж.

Елена Розанова е възпитаничка на училището за надарени деца *Гнесин* и Московската консерватория *П. Й. Чайковски*. Още през периода на своето обучение печели награди от големи международни конкурси, сред които *М. Лонг* и *Ж. Тибо* в Париж и международния конкурс в Ротердам. Отличена е и като лауреат на фондация *Cziffra*.

Професионалната си кариера изгражда като солист на Националния оркестър на Франция, Кралската филхармония на Фландрия, Оркестъра на зала *Бетовен* в Бон, Новосибирския симфоничен оркестър, *Камерата* – Санкт Петербург и др.

Участва многократно във фестивали за камерна музика в Шлезвиг – Холщайн, Портогруаро, Каринтийския летен фестивал и др. Изнася рецитали на фестивала на Френското радио в Монпелие и на международния фестивал в *La Roque d'Antheron*.

С името на Елена Розанова е свързано и създаденото през 1998 клавирно трио *Рахманинов*, с което печели награда за камерна музика в Мелбърн – Австралия, през 1999.

Впечатляваща е и нейната звукозаписна дейност за белгийската фирма *RCP* и *Harmonia Mundi*. За един от своите записи за *Harmonia Mundi* тя печели награда *Choc de la Musique*, на френското списание *Le Monde de la Musique*, а за издадения през 2001 disk получава наградата на немското списание *Fono forum*.

През 2005 заедно със Светлин Русе записват компактдиск с творби на класика на българската музика Панчо Владигеров.

Програмата подготви

Мария Дуканова

